

Kalender 2003

Damene på Sanderborg

Villa Sanderborg lå på den eiendommen som i dag har adresse Nordbyveien 1.

Da Karen Amalie Vilhelmsen Wang overtok Sanderborg høsten 1908, fortsatte hun den etablerte pensjonatvirksomheten sammen med sin venninne Thora Cathrine Marie Dehli. De drev denne virksomheten i nærmere 40 år. Damene kom fra gården Vang Vestre i Kråkstad som Amalie ("Malla") Wang eide i perioden 1882 til 1909.

Da lærerinne frøken Ellen Anna Dahl sluttet seg til forretningen på Sanderborg, fordelte de arbeidet mellom seg, slik at Ellen Anna bestyrte huset, Thora regjerte i kjøkkenet og Amalie var "gårdsgutt"

Amalie Wang var født i Kråkstad i 1856 og døde i 1938. Før sin død bestemte hun i et testamente at venninnen Thora Dehli skulle være enearving.

Thora Dehli døde nær 85 år gammel i 1943 etter å ha levd nær 60 år i Ski. Hun var født i Aurskog 1858 og bodde en tid i Vestby, før hun bosatte seg sammen med Amalie på gården Vestre Vang og deretter på Sanderborg.

Etter venninnens død opprettet Thora et testamente som bestemte at tre fjerdedeler av formuen skulle tilfalle "Amalie Wang og Thora Dehlis legat for Ski nye og gamle pleiehjem" og en fjerdedel til "Amalie Wang og Thora Dehlis legat for Ski Misjonshus misjonsforening".

Frøknene Dehli og Wang etterlot seg en betydelig formue, som ved booppgjøret i 1949 var på kr. 53.242,87.

Da det nye pleiehjemmet var ferdig, skulle pengene benyttes til hjelp til lønn for en sykepleierske, gjerne som bestyrerinne av hjemmet, helst en diakonisse, i alle tilfeller en bekjennende kristen. Legatet skulle bestyres av presten, menighetsrådets formann eller nestformann og av formannen i fattigstyret.

Legatet for Ski menighetshus misjonsforening skulle bestyres av foreningens styre. Kun rentene skulle brukes hvert år. Så lenge Ellen Dahl levde, bestemte testamentet at rentene skulle tilfalle henne.

Ellen Dahl var født i Snåsa i Trøndelag i april 1861. Hun døde i oktober 1945. Damene har felles gravsted på Ski kirkegård.

Kilde: ØB og Kalenderkomiteen

Omslagside: Damene på tunet, fra venstre (sannsynligvis) Amalie Wang, Ellen Dahl, ukjent gutt og Thora Dehli.

Bilde: 213-002:0013

*Fra venstre Ellen Dahl, Bertha Ruud som bodde på Ødegården, Thora Dehli og Amalie Wang
Bilde: 213-130:0001*

Familiebilde fra USA 1928:

*Thomas Torkelson
(Rikardas mann)*

*Helge Nelson
(Alvildes mann)*

*Ida Olsen
(Adolfs søster)*

*Adolf Carlson
(Agnetes mann)*

*Alvilde (Nelson)
(Rikardas søster)*

*Ruth
(Rikardas datter)*

Rikarda (Torkelson)

*Betty
(Idas datter)*

*Agnete (Carlson)
(Rikardas søster)*

Utvandrere

I perioden 1865 til 1930 emigrerte nesten 900 000 nordmenn, de fleste til Nord-Amerika. Fra Kråkstad herred er det i samme periode registrert omtrent 350 utvandrere.

Blant emigrantene finner vi søstrene Rikarda, Alvilde og Agnete fra Holmen (Engsholmen) i Ski, som dro til USA omkring 1910. At livet i det nye landet ikke var noen dans på roser, fremgår av brev

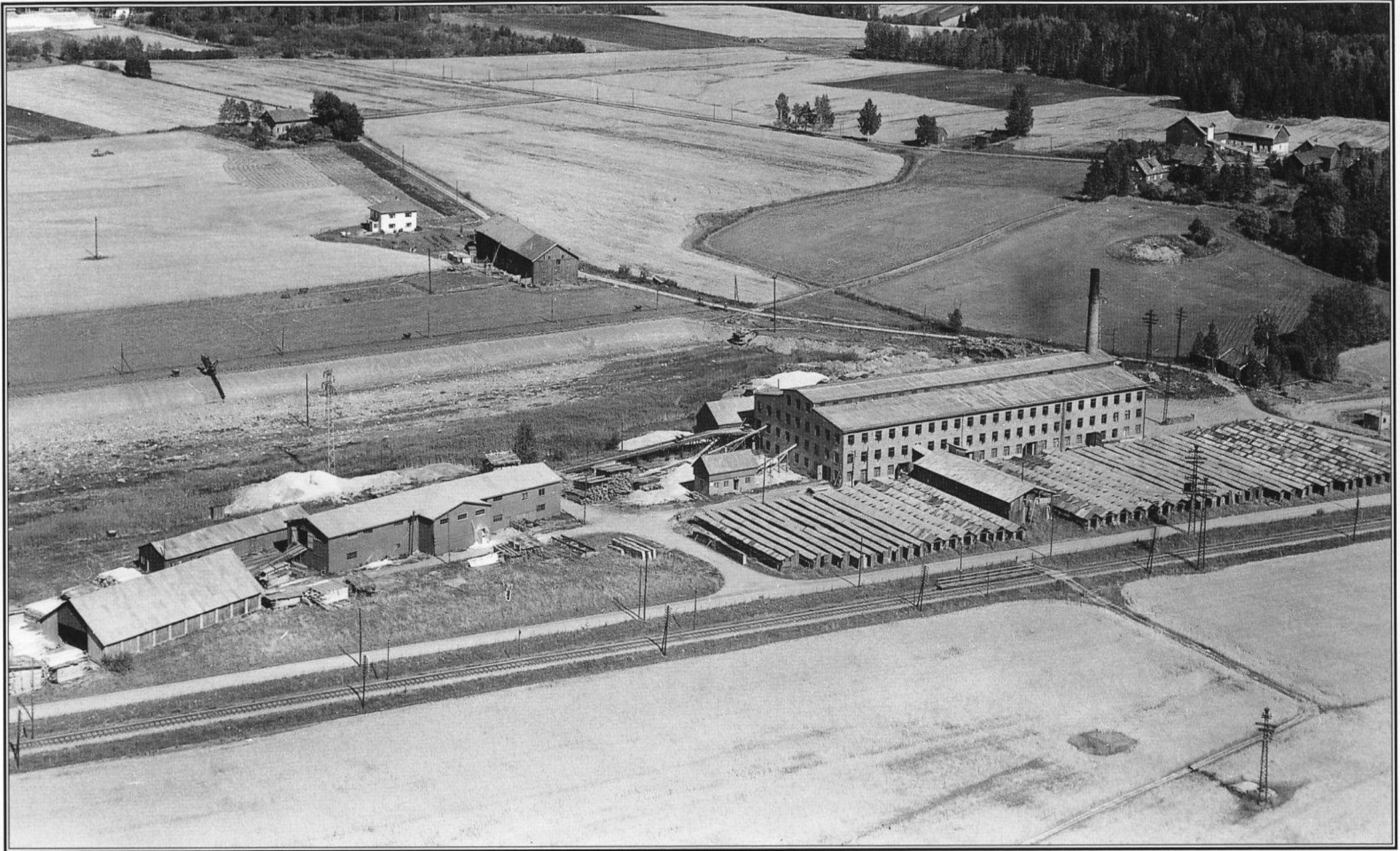
Engsholmen ca. 1920, huset er bygget i 1848

som Rikarda skrev fra Spokane, Washington, hjem til sin tante i Ski. I et av brevene, fra 1912, sier hun:

Jeg har jo intet annet hjem enn dere jeg tante. Det er rart at tenke paa mange ganger naar jeg sidder her alene langt borte fra alle. Ja det blir rart hvis vi en gang skal faa mødes igjen tante, du kan tro jeg er forandret. Du vet det ung lette sind forsvinner fortere her enn hjemme, du ser bare arbeide, arbeide, ingen søndag, ingen jul, ingen ting som oppmuntrer uten det vilde stygge liv dem lever her mer enn nogen annen plads, og som et menneske som er oppdraget i et kristelig land ikke kan være med paa.

Som det skulle fremgå av familiebildet over, gikk det bedre for Rikarda etter hvert. Hun ble gift og fikk en datter, og er her avbildet med sin egen og sine søstres familier.

Kilde: Ivar Holmen

Drømtorp Bruk

Drømtorp Bruk ble grunnlagt i 1928 av Albert Kristoffer Juelsen. Bruket som lå på gården Drømtorp syd for Ski kirke, utgjorde ca. 10 mål. Det var et sidespor fra jernbanens østre linje inn på tomta.

Firmaet som opprinnelig var et familieselskap, hadde foruten Drømtorp gård med ca. 200 mål innmark også sagbruk, høvleri og kassefabrikk i bygningene til venstre i bildet. Denne virksomheten startet i 1929. Teglverksvirksomheten kom i gang i 1936 i lokaler som brant ned i 1938. Skikkelig fart i virksomheten ble det først etter at den nye fabrikkbygningen sto ferdig i 1941 som den mest moderne i hele Norge. Som partner i driften tok Juelsen inn Norsk Bygningsarbeiderforbund. Virksomheten omfattet fabrikasjon av teglstein, drenerør, takstein etc. fra den store fabrikkbygningen til høyre i bildet. Leira til produksjonen ble tatt ut på nordsiden av bruket. Et paternosterverk (gravemaskin) tok opp massene med en arm påmontert skålformede graveskuffer. Massene ble fylt direkte over i vagger som gikk på skinner og via kjøreramper direkte inn til produksjonslokalene i 2. etasje. I de karakteristiske tørkehyttene mot Kjeppestadveien og jernbanens østre linje ble de ulike produktene tørket før brenning.

Fra 1946 og til produksjonen opphørte i 1965 ble det ved fabrikkens produsert ca. 25 mill. murstein og 10 mill. drenerør i tillegg til 220 000 takstein.

Mange av bygningene på Bruket eksisterer fortsatt og er i stor grad lik de på bildet og lette å identifisere i Kjeppestadveien.

Kilder: Svein Bowim Lie, ØB,

Illustrert norsk næringsleksikon 1939,

Bilde: 213-0379:0656

Salen Menighetshus og Ski pinsemenighets virke.

Pinsemenigheten i Ski ble grunnlagt av 12 familier og var resultat av en landsomfattende vekkelse. Fra starten benyttet menigheten snekkerverkstedet i Hagemanngården i Åsenveien 1 som forsamlingslokale.

Et eget forsamlingshus var sterkt ønsket, og tomt ved gamle Ski torg ble innkjøpt fra Vestre Sander. En krone-rulling ble satt i gang av Erling Wattum. Salen Menighetshus ble bygget for Ski pinsemenighet i 1932. Forsamlingshuset ble på ca. 200 m², og hadde vaktmesterbolig i 2. etasje. Ved siden av forsamlingslokalene, ble det også drevet med en del næringsvirksomhet i bygget.

I de senere årene av Salens funksjonstid drev menigheten en barnehage for 20 barn. To av menighetens medlemmer var assistenter ved siden av førskolelærer. Ellers drev også menigheten egen søndagsskole.

Med årene ble bygget mindre hensiktsmessig og umoderne. Bygget ble derfor revet, og erstattet av det nye Salen. Denne bygningen ble satt opp i 1987, og primus motor her var Frank Kaleb Jansen.

I dag teller menigheten i Ski ca. 100 medlemmer, men har i perioder vært oppe i 170. Menigheten regner seg som en tradisjonell pinsemenighet, hvor lovsang og musikk er viktige innslag. Læremessig er bevegelsen bibeltro, og også en typisk misjonsmenighet. Ski-menigheten har underholdt en misjonær i Japan i 50 år. Det er Kirsten Hagen, nå 80 år. Hun drog ut som 26-åring. Kirsten Hagen er i dag bosatt i det nye Salen.

Kilde : Laila Ødegård

Bilde: 213-0359:0002

Johannes Mikkelsen

For omtrent 9 500 år siden padlet en liten jegerflokk inn et sund og fant fram til en vik på vestsiden av en stor øy. Sandstranda, hvor de satte opp skinnteltene sine, lå i ly av et stort fjell i sør (Stunneråsen) og en mindre høyde i nord.

Da Johannes Mikkelsen tok opp poteter nettopp på dette stedet høsten 1928, fant han flint. Åkeren var full av stein, og han var observant som oppdaget de gråbrune flintbitene. Mikkelsen var en belest mann. Han leste både engelsk og tysk og han abonnerte bl.a. på tidsskriftet Naturen.

Johannes Mikkelsen må ha undret seg over funnene. Hadde det vært en "flintsmie" langt inne på skogen? I februar året etter tok han med seg 8 flintbiter og reiste til Oslo, og overleverte disse til arkeolog Anders Nummedal ved Universitetets Oldsaksamling. I et foredrag Nummedal holdt i 1929 i Norsk Geologisk Forening, omtaler han "Stunnerboplassen" som et funn av stor vitenskapelig betydning.

Dette var begynnelsen på historien om steinalderboplassen på gården "Graverstua" (Nordre Stunner) i Skaubygda i Ski. Johannes Mikkelsen var den som gjorde de første funnene - og forsto at det var noe helt spesielt han hadde oppdaget.

Johannes og hans to sønner, Hans og Sverre, har til sammen levert over 700 funn fra boplassen.

Du kan bl.a. se en utstilling om Stunnerfunnene i vestibylen i Ski Rådhus.

Johannes Mikkelsen kom til Graverstua i 1901, da foreldrene kjøpte småbruket. Han var da 13 år gammel. Senere ble Engershagan kjøpt til. I 1928-29 ble det bygd nytt hus, nå på Engershagan. Familien flyttet dit i 1929. De gamle husene på Graverstua ble da fjernet.

Kilde: Lil Gustafson og Nils Gustav Mikkelsen

*Første rekke fra venstre: Willy Dahl, Arve Kraugerud, Trygve Fjelstad, dir. Håkon Ringnes, Ragnar Berg, Johan Thorsvik, Jan Jansen
 Andre rekke: Knut Mathisen, Jens Lydersen, Terje Andresen, Ivar Andresen, Rolf Andresen, Erling Gylder, Per Ole Åserud, Bjørn Schei, Reidar Holger Andersen,
 Svein Andresen, Bjarne Syversen, Sverre Sæves, Harald Kristiansen, John Trøstheim, Arne Eibakk, Isak Eibakk
 Tredje rekke: Arne Roar Johansen, Torbjørn Andersen, Ragnar Kristiansen, Johannes Skuterud, Per Hellerud, Per Sleipnæs, Stener Halvorsen, Odd-Carlo Skaugerum*

Ski Ungdomskorps

I årene 1934-1936 modnes tanken om et eget ungdomskorps i Ski med utspring i Ski Guttemusikkorps.

Ski Ungdomskorps ble stiftet 2. februar 1936 hjemme hos familien Karterud i Lysneveien. Kåre Karterud, som den gang bare var 21 år, regnes som stifter av korpset. Han var også den første leder og dirigent, og er i dag æresmedlem.

Den første tiden foregikk øvelsene i huset til foreldrene til Kåre Karterud. Allerede seks dager etter stiftelsen spilte de under et hopprenn i Møllerbakken. Første skikkelige konsert hadde korpset i Samfundsbygningen i november 1936.

I mars 1941 innstilte korpset sin virksomhet, og kom først i gang igjen i februar 1946. Dette året fikk korpset komponist og dirigent Gustav Øhrn som musikalsk leder. Med sin dyktighet og iver ledet han korpset i fem gode oppbyggingsår. Det var i denne perioden korpset fikk eget lokale. I 1948 ble innkjøpt en brakke som midlertidig ble oppsatt på Ski Depot. Senere fikk de en tomt av Kristian Haugtein på Hebekk gård. Musikkhytta "Fjellklang" ble reist på dugnad og innviet i februar 1951. Hytta brant ned natt til 4. mai 1981.

Hovedformålet med korpsbevegelsen er å oppelske musikkinteressen hos ungdommen og glede bygdas befolkning med god musikk ved passende anledninger. Tittelen på referatet fra 25-års-jubileet i Østlandets Blad i 1961, *Ski Ungdomskorps - en gledesspreder*, er en god beskrivelse av den betydning som korpset har hatt for de som bor i bygda.

*Kilder: Kåre Karterud, jubileumsberetning 1936 - 1961,
artikler i ØB, m.m.*

Side 13

Ski Historielag

kalender 2003

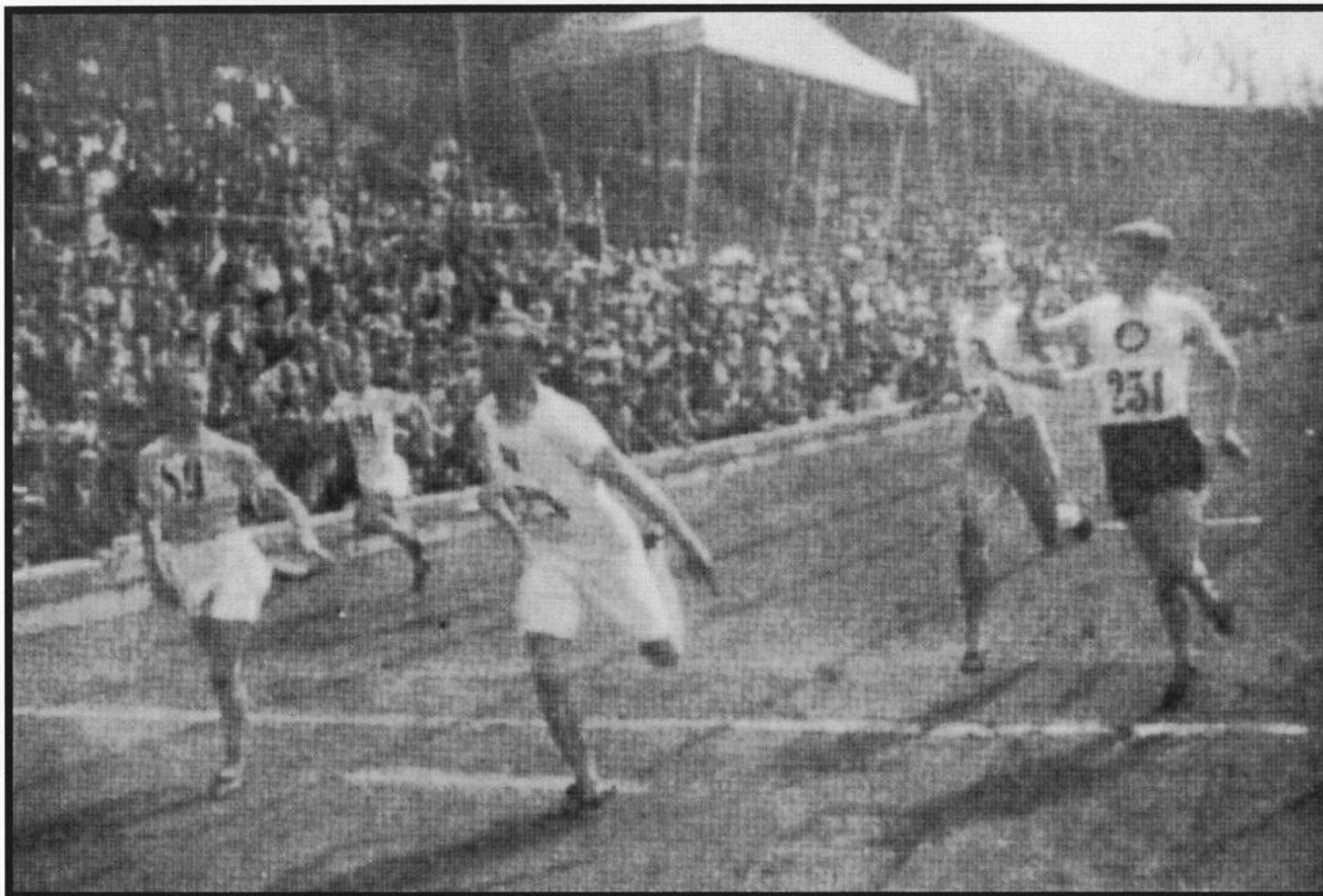
Fjellmaleriene ved Sandbakken i Østmarka

Rett ved Sandbakken vil du i en loddrett fjellvegg se et malt portrett av Jesus i kjortel. Kunstneren var Helmut Alfred Rohloff (Rolov) som kom til Norge fra Tyskland etter andre verdenskrig. Her på Sandbakken malte han tre bibelske motiver rett på fjellveggen. Maleriet av Jesus kalte Helmut for Påskemorgen. Det har holdt seg bemerkelsesverdig godt gjennom flere titalls år i all slags vær. Maleriet ble dessverre utsatt for hærverk. Helmut tok det svært tungt, men han malte en ny versjon av Jesus over det gamle. Førsteutkastet av maleriet viste en mild Jesus med utstrakt naglet hånd. I den nye versjonen har Jesus et usedvanlig skarpt blikk som om han vil advare hver enkelt om å holde avstand til maleriet. Ved Rolandsjøen i Ski kommune finnes et portrett av Maria Magdalene. Det tredje var av Judas, men er dessverre ødelagt av "rampen"

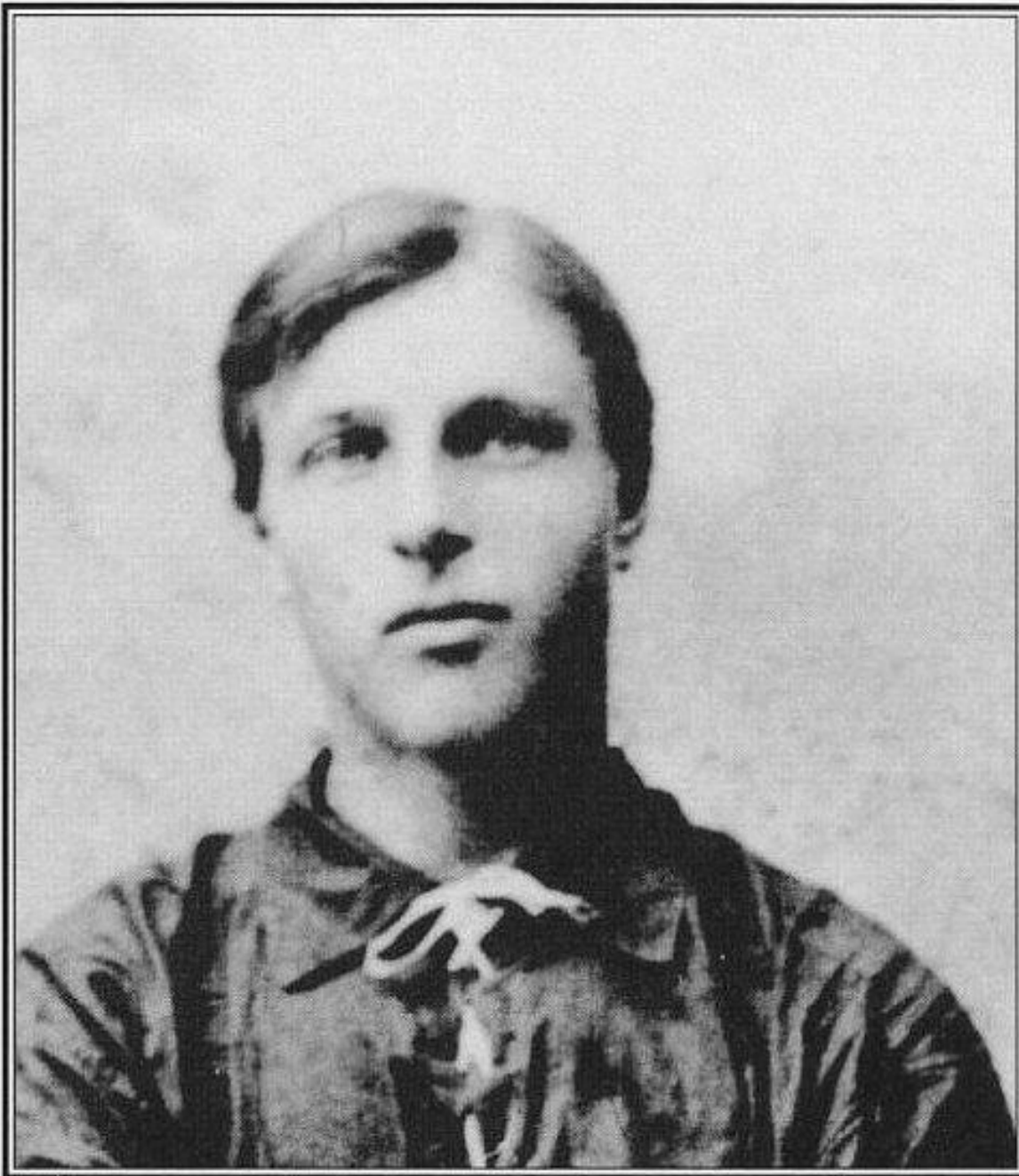
Helmut vandret mye rundt i Østmarka, der han påsto at man kunne finne steiner av edleste slag. I perioder lette han også etter gull. Til det benyttet han følgende originale framgangsmåte: Ekkoet etter å ha skutt med en startpistol kunne fortelle om muligheter for gullfunn. Han hadde ikke hell med seg her.

Helmut var litt av en tusenkunstner. Han laget flere større steinskulpturer som forestilte skogstroll. Han skrev poesi og komponerte egne melodier. En hyllest til Østmarka var basert på tolvtoneskalaen. Smykkesteiner og steinsliping interesserte han seg også for. Etter at Sandbakken ble gjenåpnet for servering i 1959, ble det et yndet oppholdssted for Helmut. Sine siste år bodde han på Lambertseter, der han døde i 1999.

Kilde: Reidar Haugen, Bjørn Myrvoll

*Friidrettsstevnet på Olympiastadion i Stockholm i 1916,
200-meteren vinnes av Olaf Frogner*

Friidrettsstjernen fra Kråkstad.

På Kråkstad kirkegård er det en minnestein over Olaf Frogner reist av "Idrætsforeningen Ørnulf", som tidlig på 1900-tallet var en av landets ledende friidrettsklubber. Hvem var så Olaf Frogner?

Han var født i 1893 i Kråkstad, hvor han også ble boende. Han viste tidlig talent innen flere idretter. Først som fotballspiller, men i 1916 laget han sensasjon ved å kvalifisere seg til Svenska Spelens friidrettsstevne på Olympiastadion i Stockholm. Her tar han Norges eneste seier. Referat fra stevnet forteller at Olaf svor på at han skulle gi Norge oppreisning for den bedrøvelige innsatsen på 100-meteren. Det heter videre at Frogner fra Kråkstad ikke lot seg skremme av de resultater de øvrige finalistene på 200-meteren hadde fra før. Etter 150 meter lå han på fjerdeplass men avslutningen hans var uimotståelig, og han vant på tiden 22,5 sekunder.

Samme år blir han norsk mester på 100 meter og tar sølv på både 200 og 400 meter. Sin allsidighet viste han senere i et stevne i Bergen i 1917, hvor han vant 100 meter på rekordtangering 10,7 sekunder, vant lengde med 6,91 meter og ble nr. 2 i spyd og på 400 meter og nr. 3 i diskos.

Han vant også 100 meter, 200 meter og lengde i store stevner i København og Kristiania, og ble nr. 3 i spydkast. I Norgesmesterskapet i 1917 fikk han Kongepokalen. 1918 ble også et godt år med bl.a. mesterskap og norgesrekorder. Hans personlige rekorder var 6,8 sek. på 60 meter, 10,7 på 100 meter, 22,3 på 200 meter og 7,08 meter i lengdesprang. Alle var norske bestenoteringer og gode resultater den dag i dag.

18. mars 1919 døde Olaf Frogner av spanskesyken, bare 26 år gammel.

Kilde: Bjørn Myrvoll

Kornhøsting

Fra siste halvdel av 1800-tallet ble det utviklet tekniske hjelpemidler i landbruket. Den første hestetrukne slåmaskinen kom til Ski i 1870, og snart kom meieapparatet slik at en kunne binde kornnek etter slåmaskinen. Å binde nek var kvinnearbeid. Dette ble avløst av selvbinderen som kom i ca. 1910.

I siste halvdel av 1800-tallet kom det enkelt maskinelt utstyr til tresking av kornet. En hadde nå utviklet hestevandringen som overførte kraften fra hesten til et enkelt treskeverk (piggmaskin). Treskeverk som rensset kornet, kom i slutten av 1800-tallet, og dampmaskinen ble nå tatt i bruk som drivkraft. I 1916 kom elektrisiteten til bygda og elektriske motorer overtok.

Etter hver som traktoren gjorde sitt inntog som energikilde, kunne treskeverket tas ut av låven og tresking foregå ute på jordet. Bildet over viser tresking på Søndre Bjerke i Kråkstad i 1946.

Kornnekene legges inn i treskeverket av Anton Mørk, kornet kommer rett i sekker, og halmen kjøres vekk med sleperive. To gårdsgutter hjelper til med arbeidet.

Ca. 100 år etter den første mekanisering i landbruket kom skurtreskeren. Skurtreskeren av år 2002 er et mesterverk av moderne teknologi. Maskinen er datastyrt, og maskinfører kan følge skjære- og treskeprosessen på en dataskjerm. Foreløpig må mennesket styre maskinen.

*Kilde: Nils Mørk
Bilde: 213-0252:0005*

Halmplatefabrikken brenner 19. september 1952.

Ski Halmplatefabrikk

Etter andre verdenskrig var det stor mangel på byggematerialer i flere år. Det ble spekulert mye på hva en kunne gjøre for å få de begrensede ressursene landet rådde over, til å strekke til.

I Sverige var det eksperimentert med halm som materiale i bygningsplater. Denne ideen fant interesse hos noen initiativrike menn i Ski. Våren i 1950 ble det invitert til aksjetegning i et selskap som skulle produsere halmplater i Ski. Det var stor interesse for prosjektet. Innbyderne til selskapet var stortingsmann og ordfører Hartvig Svendsen, kjøpmann Kaare Levin og disponent Skauan fra Oslo. Aksjekapitalen skulle være mellom 200- og 300 000 kroner.

Det ble bygget et produksjonsanlegg på industrifeltet på Ellingsrud. Montører og utstyr kom fra Sverige.

Platene ble produsert i to tykkelser, 3" for bærende vegger og 1 1/2" for delevegger. Den tykke plata var så sterk at den var selvbærende og behøvde ikke reisverk. Platene ble kledd med papir og limt sammen. Begge platene hadde god isolasjonsevne. Planen var å produsere 5000 tonn plater i året, nok til 700 eneboliger.

Produksjonsprosessen var vanskelig og bl.a. avhengig av høy kvalitet på halmen. Markedet sviktet, og i 1952 var lagrene fulle. 19. september oppstod det storbrann som begynte i halmlageret. Brannmannskapene klarte å redde store deler av fabrikkbygningen. Østlandets Blad skrev: .. *og veggene, som var kledd med halmplater av egen produksjon, viste stor motstandsdyktighet mot ilden og var i seg selv en ypperlig reklame for fabrikkasjonen.*

Det ble konkurs og produksjonen ble nedlagt. Hele aksjekapitalen gikk tapt. Bedrifter og enkeltpersoner som hadde levert varer og tjenester til bedriften, fikk ikke oppgjør. Et industrieventyr var over.

Kilde: Jonn Kolstad

Bilde: 213-0439:0020

Maleriet på Bjerke skole

Bjerke skole ligger syd i Ski kommune. "Gamleskolen" ble bygget i 1871, og det nåværende skolebygget ble tatt i bruk i 1931. Dette bygget inneholder to klasserom, sløyd-sal og to små leiligheter for lærerne. Skolen ble sentralisert i 1968 og elevene overført til Kråkstad skole. I dag er skolehuset brukt av naturbarnehagen Blåveiskroken. Barnehagen har femten barn.

Lærer Hjalmar Grødahl kom til skolen i 1948. Han var meget interessert i litteratur, naturfag og historie. Bjørnstjerne Bjørnson var hans forbilde. Dette satte sitt preg på undervisningen, og han ville inspirere elevene ved å forandre det noe triste klasserommet til et "vindu" mot norsk natur. Han ønsket å skape trivsel i rommet, og fikk bygdekunstneren Petter Berg (1888-1979) til å male et bilde som skulle vise dette. Bildet er laget ved at syv prospektkort er kopiert og satt sammen.

1931-bygget

Kilder: Anna Bergsvik og Nils Mørk

Sveaborg og Søndre torg

Søndre torg ble etablert for å skape en åpen møteplass syd for Samfundsbygningen som ble oppført i 1921. Som bildet fra 1950 viser, var plassen lenge uten fast dekke, men utstyrt med flaggstenger og krakker slik en sentral møteplass bør ha.

Nærmest ligger eiendommen Sveaborg der vognmann Ivar Hanssen bodde i det huset som han oppførte i 1919. Stallen med høyloftet tilhørte også denne eiendommen. Hansens kone Agnes var svensk, og eiendommen fikk nok sitt navn på grunn av dette.

Fra eiendommen ble det drevet ulike virksomheter, skomaker Hans Haugland hadde sitt verksted og frk. Krosby hadde en damefrisørforretning. Kiosken TOTO ble også første gang etablert i denne bygningen. I 1936 ervervet Ole og Asbjørn Løkke eierrettighetene. Familien Løkke oppførte i 1938 et forretningsbygg på søndre del av eiendommen som hadde fasade mot Torgveien.

I 1960 overtok eiendomsselskapet A/S Løkegården rettighetene, og den gamle bebyggelsen mot Idrettsveien ble revet og erstattet med den nye bygningen Løkegården slik vi kjenner den i dagens bybilde.

Eiendommen Arveseth som vi kan skimte taket på bak stallen på Sveaborg ble oppført i 1915. Bygningen bak denne er Sentral, også kalt Opsahlgården. Den store hvite bygningen bak Sveaborg, er Ski Hotell, som sto ferdig i 1916. Denne bygningen er i dag den siste av de store, gamle trebygningene i sentrumsstrøket. Mellom stallen og hovedhuset på Sveaborg sees Villa Linea som ble oppført i 1918.

Kilde: Kalenderkomiteen

Bilde: 213-0359:0003

Kråkstad kirke.

Kråkstad kirke er bygget i en sein-romansk rundbuestil med rett koravslutning, og regnes å være oppført i andre halvdel av 1100-tallet.

I 1801 ble den herjet av brann forårsaket av lynnedslag. Kirken ble bygget opp igjen og tatt i bruk allerede året etter. Forbildet for innredningen var Oslo Hospitals Kirke (Gamlebyen kirke). Kirken ble også delvis forandret. Hele veggen mellom koret og skipet ble revet, slik at åpningen gikk like opp til taket.

I 1882 ble kirken kommunens eiendom. Den var da i en slik forfatning at en større reparasjon var nødvendig. Våpenhuset, som var oppført i 1854, ble revet og forandret, samtidig som kirketårnet ble bygget om til den stilen det har i dag. Det er interessant å merke seg at materialene fra tårnet og våpenhuset ble brukt til påbygging og modernisering av gamle Kråkstad skole i 1888.

I 1929 ble kirken malt innvendig i lyse, vakre farger som passet til det enkle og stilfulle interiøret. I 1986-1987 ble kirken på nytt malt innvendig og utvendig av malermester Hoff. I 2001 ble kirken igjen pusset opp utvendig, og det gamle orgelet fra 1941 ble byttet ut med et stort moderne kirkeorgel.

Bildet er tatt ca. 1880 og viser telthuset til venstre for våpenhuset og noe av hovedbygningen på prestegården i venstre bildekant. Telthusene ble tidligere brukt som lager for militært utstyr.

Gravplassen ved kirken var den gang liten. Legg merke til jern- og trekorsene, stakittgjerdet og de små asketrærne som i dag er kjempestore.

Kilde: Nils Mørk

Bilde: 213-0389:0004

Registrering av bilder

Ski Historielag er interessert i bilder fra alle kanter av kommunen. Vi kommer gjerne hjem til deg for å notere opplysninger om bildene dine, og låne med disse for avfotografering.

Ta kontakt med oss så blir vi enige om en dag som passer for deg med et besøk.

Alle bildene i denne kalenderen finnes i fotoarkivet til Ski Historielag. Hvis du har lyst på en kopi av et bilde, kan du henvende deg til ansvarlig for fotosamlingen.

Hovedansvarlig for fotosamlingen:

Bjørn Myrvoll, tlf.64 87 45 41

Tidligere års kalendere kan fåes ved henvendelse til:

Per A. Krogstie, tlf. 64 87 32 43

Takk

Vi takker alle som har hjulpet oss med bilder og opplysninger til årets kalender.
Takk også til alle som hjelper oss med å selge kalenderen

Rolf Ottesen Grafisk Produksjon har trykket kalenderen.

Ivar Johnsen

Aase Klohs

Per A. Krogstie

Nils Mørk

Bjørn Myrvoll

Knut Repstad

Jan Svendsen